

شرایط یا معدّات، تنها در آن حدّ مؤثّرند که انسان‌ها بخواهند از آن استفاده کنند.

شماره پرسش: ۱۵۳۷۳

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۵/۱/۷ ۰۴:۳۰:۵۹

متن پرسش

بسمه تعالی سلام: ۱. شما در بحث نبوت فرمودید: مقام عصمت پیامبر موهبتی است به خاطر لیاقت این موهبت به او شده است. سوال اینجاست همان امکان ذاتی و عین ثابتۀ پیامبر در عین ثابتۀ خود طلب چنین مقامی کرده و حضرت رب برای او قرار داده است یا ناشی از رعایت‌های پدر و مادر پیامبر بوده و لایق دریافت چنین فرزندی از طرف خدا شده اند چگونه بحث عین ثابتۀ با معدّاتی که ما فراهم می‌کنیم جمع می‌شود از یک طرف می‌گوییم هر نفسی در عین ثابتۀ طلب چنین بودنی داشته است و می‌بینیم در یک خانواده خوب یک فرزند بد متولد می‌شود و برعکس مثلاً امام زاده، آدم بدی می‌شود در حالی که پدرش امام است و معدّاتی که امام برای دریافت فرزند صالح فراهم کرده نقصی ندارد که بگوییم مشکل از طرف امام بود که صاحب چنین فرزندی شد یا برعکس، در یک خانواده نامناسب بچه‌ی متولد می‌شود که در آینده انسانی متعالی می‌شود در حالی که این خانواده لایق دریافت چنین فرزندی نیستند توضیح فرمایید؟ ۲. حال که فرزند امام معصوم در عین ثابتۀ بد بودن خود را انتخاب کرده و در عالم ماده بروز داده است اما بالاخره فرزند امام شده یعنی امام هم در عین ثابتۀ خود صاحب چنین فرزند شدنی را انتخاب کرده است؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- حضرت آیت الله حائری شیرازی در کتاب «تربیت اسلامی» شان نکاتی در مورد نقش شرایط دارند مبنی بر این که شرایط یا معدّات، تنها در آن حدّ مؤثّرند که انسان‌ها بخواهند از آن استفاده کنند. در موضوع رسول خدا «صلوات الله علیه و آله» باید بین ولایت آن حضرت و مقام قربی که دارند، با مقام نبوت آن حضرت که مربوط به نیاز زمان خاصی است که حضرت در آن زمان متولد شده‌اند، تفکیک کرد ۲- چه مشکلی پیش می‌آید که شخصی در عین آن که فرزند امام است نتواند از شرایط خود استفاده کند؟ شاید حکمتی هم در این موضوع باشد که صرف محیط و شرایط، تعالی و کمال محقق نمی‌شود. موفق باشید